Dosarul nr.2-11004/2025 (2-25074367-12-2-27052025-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

27 ianuarie 2026 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanța în componenţă:
preşedintele şedinţei
judecătorul Iraida Secrieru-Coşleț
grefier Alina Mihailuc

examinând, în şedinţă publică, pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grosu Natalia împotriva lui Grosu Andrei, intervenient accesoriu DPDC Buiucani, mun.Chișinău privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată

constată

Grosu Natalia a depus în instanța de judecată cerere împotriva lui Grosu Andrei, intervenient accesoriu DPDC Buiucani, mun.Chișinău privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat reclamanta că, la data de 07 august 2021, de către SSC Rîșcani, mun. Chișinău, sub nr.490 a fost înregistrată căsătoria dintre Grosu (Evtodienco) Natalia și Grosu Andrei, fiind eliberat certificatul de căsătorie CS-V 1626346. La data de 21 octombrie 2022, din căsătoria părților, s-a născut fiul *****.

Menționează că, în timpul căsniciei, inițial, relația dintre părți se desfășura normal, cu stimă reciprocă, iar ulterior, soțul a început să aibă un comportament amoral (servirea excesivă și des a băuturilor alcoolice și încălca fidelitatea conjugală) în urma cărora provoca scandaluri și acte de violență psihologică asupra reclamantei, iar în privința fiului minor a aplicat și violența fizică.

Astfel, din cauza acțiunilor menționate supra, și, deoarece, pîrîtul concubinează cu o altă persoană, indică că, a ajuns la concluzia că, nu mai pot conviețui împreună și păstrarea familiei în continuare este imposibilă.

A făcut referire la art.37 Codul familiei, care, prevede că, dacă soții au copii minori comuni si nu au ajuns la un acord privind întreținerea, educația și domiciliul

acestora sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36 alin. (2), desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească. Desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească și în cazurile cînd există acordul la divorț al ambilor soți, însă, unul dintre ei refuză să se prezinte la organul de stare civilă pentru soluționarea problemei. Instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sînt imposibile. Dacă, în procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei, unul dintre soți nu-și dă acordul la divorț, instanța judecătorească va amîna examinarea cauzei, stabilind un termen de împăcare de la o lună la 6 luni, cu excepția cauzelor de divorț pornite pe motivul violenței în familie confirmate prin probe.

În continuare, mai indică reclamanta că, având în vedere că pîrîtul a admis acte de violență în privința sa, consideră că, căsătoria urmează a fi desfăcută fără a se acorda termen de împăcare.

În altă ordine de idei, indică că, domiciliul copilului urmează de a fi stabilit cu mama, deoarece, în permanență doar ea contribuie la educația și îngrijirea lui, are un loc permanent de muncă, dispune de spațiu locativ și în acest domiciliu, sunt asigurate condițiile adecvate de trai și dezvoltare ale copilului.

A citat art. 58 Codul familiei, care stabilește că, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat. Totodată a făcut referire la art. 74, 75 Codul familiei, care implică că, părinții sînt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.

Cu referire la cuantumul pensiei de întreținere a menționat art.75 Codul familiei, care implică că, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii și 1/2 - pentru 3 și mai mulți copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micșorat sau majorat de instanța judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială și familială a părinților, de alte circumstanțe importante.

Menționează reclamanta că, pîrîtul lucrează și are venituri lunare suficiente pentru a achita o pensie de întreținere nu mai mică de 4000,00 lei lunar, care i-ar permite să asigure fiului întreținerea și educația decentă, de care el are dreptul conform legislației în vigoare.

A mai citat și prevederile art.18 alin. (1) al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, care stabilește că, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rînd părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Conform art.3 al Convenției menționate, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistenta socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala. Statele părți se obligă să asigure copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurări bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau ale altor persoane cărora acesta le-a fost încredințat în mod legal, și în acest scop vor lua toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare.

A menționat și despre faptul suportării cheltuielilor de judecată.

A solicitat reclamanta desfacerea căsătoriei încheiată cu Grosu Andrei, înregistrată la data 07 august 2021, de către SSC Râșcani, mun. Chișinău, sub nr.490; stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu mama - Grosu Natalia; încasarea de la Grosu Andrei pensie de întreținere pentru fiul minor, în mărime de ¼ din salariul și/sau din alte venituri ale lui Grosu Andrei, până la atingerea majoratului copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată reclamanta – Grosu Natalia s-a prezentat, cererea a susținut și a solicitat admiterea ei.

Avocatul reclamantei – Iachimov Cristina, în ședința de judecată s-a prezentat.

Pârâtul – Grosu Andrei, în ședința de judecată s-a prezentat, cererea a recunoscut parțial.

Reprezentantul DPDC Buiucani, mun.Chișinău în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a solicitat examinarea cauzei în lipsă și a prezentat avizul privind examinarea condițiilor de trai a reclamantei. (f.d.58, 59-60)

Studiind materialele dosarului, ascultând părțile, analizând în corespundere cu prevederile art.130 CPC, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanţa de judecată consideră necesar de a admite acţiunea parţial, din următoarele considerente.

Dat fiind obiectul complex al acțiunii, instanța se va expuse pentru fiecare solicitare separat, după cum urmează.

Astfel, referitor la solicitarea privind desfacerea căsătoriei, instanța o va admite, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.212, alin.(5)CPC, în cazul admiterii renunţării reclamantului la acţiune sau confirmării tranzacţiei, instanţa judecătorească pronunţă o încheiere prin care dispune încetarea procesului. Încheierea trebuie să conţină condiţiile tranzacţiei, confirmate de instanţă. *În cazul recunoaşterii acţiunii de către pîrît şi admiterii ei de către instanţă, se pronunţă o hotărîre de admitere a pretenţiilor reclamantului*.

Conform art.37, alin.(3) Codul familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

În ședința de judecată s-a stabilit că, părțile au încheiat căsătorie la data de 07.08.2021 la Serviciul stare civilă Rîșcani, mun.Chișinău, cu nr. de înregistrare 490, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie.(f.d.8)

Conform cererii de chemare în judecată, fapt susținut de reclamantă și în ședința de judecată, părțile nu locuiesc împreună, nu duc gospodărie comună, iar menținerea în continuare a familiei este imposibilă. Acest fapt, fiind recunoscut și de pârât în ședința de judecată.

În asemenea condiții, și, prin prisma art.212, alin.(5)CPC, instanța va admite solicitarea dată a reclamantei și va desface căsătoria dintre părți. Aici, instanța menționează că, în referința depusă, și, în ședința de judecată, pîrîtul a făcut mențiuni referitor la faptul că, temeiurile de desfacere a căsătoriei sunt indicate eronat de reclamantă și că, nu ar corespunde realității, aspect, care, instanța îl apreciază că, nu are relevanță, or important pentru instanță este să stabilească dacă păstrarea familiei în continuare este posibilă, fără a avea importanță în acest sens motivele de desfacere a căsătoriei invocate de părți, care, sunt unele persoane și pe care instanța nici nu este obligată să le examineze minuțios. Iar, la caz, din poziția ambelor părți, instanța a stabilit cert că, menținerea în continuare a familiei este imposibilă, ceea ce implică temeinicia solicitării date și soluția de admitere a ei.

Cu privire la solicitarea privind determinarea domiciliului copilului minor, instanța, de asemenea, va admite această solicitare, din următoarele raționamente.

Conform art.63 Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul

părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial. În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent. În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

În speță, s-a stabilit că, din căsătoria părților s-a născut fiul ***** – a.n.*****.(f.d.9)

Corespunzător, conform cererii de chemare în judecată, fapt susținut și în ședința de judecată, reclamanta a solicitat determinarea domiciliului copilului minor cu ea. Pîrîtul, nu a obiectat asupra faptului dat. Iar, în asemenea circumstanțe reținând poziția pârâtului prin prisma art.212, alin.(5)CPC, și, interesul copilului minor, instanța va admite solicitarea dată și va determina domiciliul copilului minor cu mama. Aici, cu mențiunea că, conform referinței pîrîtul a invocat precum că, anumite impedimente ale reclamantei referitor la întrevederea cu copilul minor, aspect care nu are relevanță la examinarea solicitării analizate, iar partea interesată poate acționa în modul corespunzător în vederea realizării drepturilor sale.

Referitor la solicitarea privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, instanța va admite parțial solicitarea dată, după cum urmează.

Conform art.58, alin.(1)Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Conform art.74 Codul, familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de

plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Conform art.76 Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Instanța notează că, conform normelor legale – art.75 Codul familiei, în cazul în care pârâtul - persoana de la care se solicită încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, are un salariu, încasarea pensiei de întreținere poate avea loc în cote părți din salariu și /sau alte venituri.

La caz, reclamanta a solicitat încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de ¼ din salariu și/sau alte venituri.

În ședința de judecată, pârâtul a indicat despre faptul că, nu este angajat oficial, iar veniturile sale nu sunt permanent și ar constitui aproximativ 10000 lei lunar. La fel, a indicat că, are și cheltuieli personale, circumstanțe care i-ar permite achitarea unei pensiei pentru întreținerea copilului minor de aproximativ 1500-2000 lei lunar.

Astfel, instanța menționează că, deși, reclamanta a susținut că, pîrîtul ar avea venituri lunare permanente, oficiale, probe concrete, prin prisma art.118 CPC, referitor la faptul dat precum și la mărimea acestora, instanței nu a prezentat.

În așa condiții, instanța menționează că, se înregistrează condițiile de stabilire a pensiei de întreținere în mărime fixă, când reclamanta nu a prezentat probe care să demonstreze raporturile de muncă ale pârâtului și mărimea veniturilor acestuia, și, în așa mod ar fi în detrimentul copilului minor stabilirea unei astfel de pensie de întreținere – cote părți din veniturile pârâtului.

Așa fiind, rezonabil, și primordial în interesul copilului minor, instanța indică despre necesitatea stabilirii pensiei de întreținere conform art.76 Codul familiei în mărime fixă.

Cu referire la cuantumul acesteia, instanța menționează că, conform explicațiilor pîrîtului depuse în ședința de judecată, acesta a recunoscut parțial pretenția și a indicat că, este de acord să achite pensie pentru întreținerea copilului minor în mărime de 1500-2000 lei lunar, invocând că, este de acord să ofere și ajutor la întreținerea și educația copilului, alta decît materială.

Instanța reiterează că, conform normelor legale citate supra ambii părinți urmează să participe, în mod egal, la întreținerea copilului minor, și, reținând necesitățile pentru întreținerea și dezvoltarea unui copil minor, raportate la aportul ambilor părinți, se constată rezonabilitatea sumei de 3000 lei cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor. Suma dată urmează să asigure respectarea drepturilor atât copilului minor, a părților, precum și să asigure întreținerea și dezvoltarea acestuia corespunzătoare.

Astfel, instanța indică că, suma de 3000 lei este una rezonabilă și proporțională situației în litigiul în speță, care implică admiterea parțială a acțiunii în această parte și dispunerea încasării sumei date lunar de la momentul depunerii acțiunii până la atingerea majoratului copilului minor.

La fel, instanța menționează că, la stabilirea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor, urmează să se țină cont de necesitățile copiilor, iar statisticile ce țin de minimum de existență nu pot plafona suma dată, criteriile de apreciere ale necesităților copilului minor fiind individuale. Iar, părinții, urmează să întreprindă toate măsurile și să asigure copilul cu tot necesarul său fără să se rezume la minimul de existență.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de judecată, instanța va admite solicitarea dată, după cum urmează.

În conformitate cu art.94, alin.(1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat în calitate de cheltuieli de judecată taxa de timbru în mărime de 200 lei (f.d.2) și taxa de stat în mărime de 700 lei, achitată la depunerea acțiunii(f.d.3), care va fi compensată prin prismart.94 CPC, existând premise legale pentru aceasta, când pretențiile pentru care a fost achitată taxa de stat au fost admise de instanță.

Așa fiind, instanța va admite acțiunea parțial cu dispunerea desfacerii căsătoriei dintre părți, stabilirea domiciliului copilului minor cu reclamanta, încasarea de la pârât a pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de 3000 lei lunar, și, compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 700 lei taxa de stat achitată la depunerea acțiunii și 200 lei taxa de timbru.

Totodată, în temeiul art.98, alin.(1) CPC, de la pârât se va încasa în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1489,96 lei ce constituie taxa de stat pentru solicitarea de încasare a pensiei de întreținere de la care reclamanta a fost scutită prin efectul legii, apreciind cuantumul conform pct.1.1.2 din anexa nr. 1 a legii taxei de stat, raportat la suma pensiei de întreținere a copilului minor admisă. (3000 lei*12luni=36000lei-5001*4%+250=1489,96 lei).

În conformitate cu prevederile art.art.98, 212, 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

hotărăște

Acțiunea la cererea de chemare în judecată a lui Grosu Natalia împotriva lui Grosu Andrei, intervenient accesoriu DPDC Buiucani, mun.Chișinău privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se desface căsătoria încheiată între Grosu Natalia și Grosu Andrei la Serviciul stare civilă Rîșcani, mun.Chișinău la data de 07.08.2021, cu nr. de înregistrare 490.

Se determină domiciliul copilului minor ***** – a.n.***** cu mama Grosu Natalia.

Se încasează de la Grosu Andrei, c/p ***** în beneficiul lui Grosu Natalia, c/p ***** pensie pentru întreținerea copilului ***** – a.n.***** în mărime de 3000(trei mii) lei lunar, începînd cu data depunerii acțiunii – 21.05.2025 pînă la atingerea majoratului copilului minor.

Se încasează de la Grosu Andrei, c/p ***** în beneficiul lui Grosu Natalia, c/p ***** cheltuielile de judecată în sumă de 700 lei – taxa de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 200(două sute) lei – taxa de timbru.

Se încasează de la Grosu Andrei, c/p ***** în beneficiul Statului taxa de stat pentru solicitarea privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în sumă de 1489(una mie patru sute optzeci și nouă) lei 96 bani.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul Stare Civilă.

Hotărârea, în partea încasării pensiei de întreținerea copilului minor, se execută imediat, dar este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

În conformitate cu art.256, alin.(1/1)CPC, instanţa stabileşte un termen de executare benevolă de către pârât a obligaţiei sale de 15 zile de la pronunţarea hotărârii judecătoreşti.

Preşedintele şedinţei
judecătorul Iraida Secrieru-Coșleț